

[Finansministeren.]

del af denne gruppe afregnet, hvad den skulle afregne, således at restancerne kun vedrører et mindretal i gruppen, og der er derfor ikke tale om, at kreditten er blevet forlænget med 250 mill. kr.; det drejer sig om et langt, langt mindre beløb; det er vel således, at vi i dag kan regne med, at der er indbetalt fra omkring 75 pct. af dem, der skyldte indbetalinger pr. 20. marts.

Så er der stillet et spørgsmål om kirkebyggeriet af hr. Sigsgaard, og derom vil jeg gerne sige, at statens udgifter til kirkebyggeri er meget beskedne; der er i finanslovsforslaget afsat 1,6 mill. kr. til samtlige kirkebyggerier landet over, hvilket dækker omkring 15-30 pct. af de udgifter, der vil være i det kommende finansår ved kirkebyggeri, og jeg tror ikke, der er nogen mulighed for at nedskære det, hvis vi overhovedet vil sige, at vi har en folkekirke i Danmark.

Undervisningsministeren (Helge Larsen):

Hr. Lysholt Hansen bad mig give en redegørelse for de ændringer, der foreslås vedrørende fribefordring af skoleelever, og det skal jeg gerne gøre, og jeg skal gøre den så klar, som jeg kan. Jeg er ligesom hr. Lysholt Hansen klar over, at der foreligger en del misforståelser med hensyn til de foreslåede besparelser.

Jeg skal nævne, hvilke former for fribefordring der ikke sker nogen ændring i. Det er ferierejser til sommerlejr, almindelige skolerjser, rejser til lejrskoler, rejser til skoleidrætsstævner, rejser for skolekor og skoleorkestre, udvekslingsrejser for skoleelever mellem de nordiske lande, skovture og andre endagsudflugter. Det er disse former for fribefordring, som er nævnt i cirkulæret under punkt I B og II A, B, C, D, E og III. Disse rejser sker der ingen ændringer i. Der sker heller ikke ændringer i bestemmelserne om, at en landsorganisation kan ansøge om at blive godkendt til at opnå frirejser for sine medlemmer under 18 år til sommerlejr. Den eneste ændring, der foreslås, er en ophævelse af cirkulærets punkt I A, almindelige ferierejser, og om disse almindelige ferierejser tror jeg der gør sig nogle misforståelser gældende.

I den debat, der har været i pressen og også her i det høje ting, er man i alminde-

lighed gået ud fra, at det her drejer sig om dem, der populært fra 1920'erne og 1930'erne er kaldt Østrupbørnene. Det gør det også, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der efter disse bestemmelser om almindelige ferierejser foretages et meget stort antal rejser, som ikke har denne sociale baggrund, og jeg tror, alle i det høje ting vil være enige med mig i, at når jeg kan oplyse, at antallet af disse individuelle frirejser i sommeren 1966 androg 235.000, så er det ikke socialt nødvendigt, at der ydes frirejser i et sådant antal. Jeg kan desværre ikke oplyse tallet for 1967, idet det ikke er gjort endeligt op endnu, men i statsbanerne skønner man, at tallet for sommeren 1967 vil svare til tallet for 1966.

Over for dette står en oplysning, som er givet af forretningsfører Schunk, Københavnske Skolebørns Ferieophold, i et interview til dagbladet Aktuelt mandag den 25. marts og i øvrigt gentaget i går aftes i radioens Aktuelt Kvarter, en oplysning, hvorefter antallet af Østrupbørn, hvis jeg må bruge denne gamle, populære betegnelse, i 1967 androg 500, det vil sige ca. 2 promille af det antal frirejser, der var tale om at udstede i 1966 og i 1967.

Jeg må derfor tilbagevise anklage og påstande om, at ophævelsen af disse almindelige ferierejser, disse individuelle rejser, er en social nedskæring. Når den er foreslået fra ministeriets side, er det ud fra den tanke, at når man skal begrænse ministeriets budget, er det vigtigt at finde områder, der ikke vedrører undervisningen. De rejser, der stadig væk er adgang til at foretage med fribefordring, er alle sammen rejser, der kan indgå som led i et pædagogisk arbejde. Dette kan ikke siges om disse almindelige ferierejser.

Så vil jeg i øvrigt gerne gøre opmærksom på, at de 11 mill. kr., der herved spares på undervisningsministeriets budget, er 90 pct. af udgiften ved disse fribefordringer; 10 pct. af fribefordringen på disse rejser betales af kommunerne, og der ligger altså her en besparelse for landets kommuner på 1 eller 1,1 mill. kr. Der er blevet spurgt, om dette er en reel besparelse. Jeg må sige, at dette må naturligvis bero på et skøn; men efter min opfattelse vil de aller fleste af de frirejser, der har været ydet som sommerferierejser på individuel basis, også blive